

# Revolucionant la sardana

Una nova generació de joves compositors està revitalitzant la música de cobla, fusionant-la sense prejudicis amb altres gèneres

XAVIER CASTILLÓN / Girona  
 ● «Alguna vegada avis i no tan avis m'han arribat a dir: 'Tu vols matar la sardana'.» Marc Timón (Castelló d'Empúries, 1980) pertany a una nova generació de com-

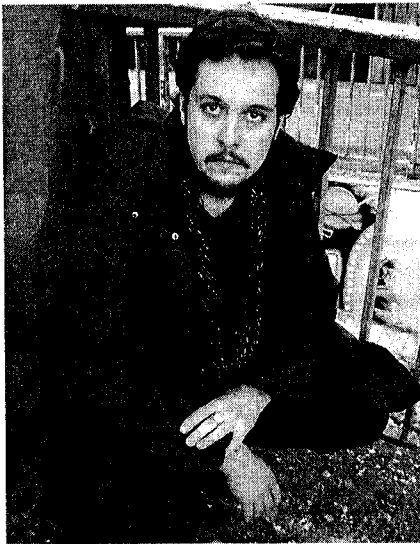
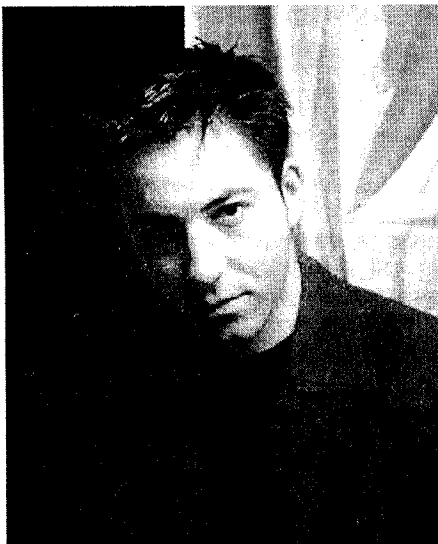
positors que estan disposats a renovar la sardana i la música de cobla, encara que s'hagin d'enfrontar a la incomprensió del públic més tradicional. Per a Timón, que ha guanyat premis en totes les edicions

del Concurs de Sardanes per a Joves Compositors de Blanes, la música de cobla pateix «un desfasament estètic de 200 anys», però també li veu un gran potencial: «La cobla és un banc de proves excel·lent

per a la música contemporània i el jazz. No hi ha límits.» Iniciatives com ara la sèrie discogràfica *Contemporanis*, de la Cobla Contemporània de Sabadell, donen sortida a l'obra d'aquests joves autors.

Marc Timón no està sol. Hi ha altres compositors joves com ara Josep Coll (Foixà, 1976), Xavier Cordero (Molins de Rei, 1971), Eduard Sendra (Reus, 1979), Jordi Castellà (Cervera, 1980), Xavier Cornellana (Agramunt, 1980), etc. Gairebé tots aquests autors tenen en comú una sòlida formació musical; una obra força premiada i, tot i així, amb dificultats de difusió, i també el fet que algunes de les seves sardanes han estat gravades per una de les poques cobles que, de manera regular, enregistra i toca en directe composicions d'autors joves. Es tracta de la Cobla Contemporània, nascuda el 1995 a Sabadell, que té una col·lecció discogràfica (*Contemporanis*) plantejada com «una tria deliberada de sardanes d'autors vius, per mitjà d'una convocatòria dels compositors». De moment, n'han editat tres discos —ja en preparen el quart—, amb una presentació també molt actual i tan sorprenent com les actuacions en directe d'aquesta cobla, resumides en el concepte de *sardaxou*. «Si fent una sardana molt maca, educada, conservadora i rígida no arribem a la gent jove, es tracta de fer una altra cosa», diu Agustí Serratà, un dels fundadors de la Cobla Contemporània.

Marc Timón també reclama una renovació: «El món de la sardana és superhermètic. La tradició es pot mantenir, però introduint-hi canvis i avançant.» Després d'haver començat a tocar amb només 12 anys a la cobla Els Rossinyolets, de Castelló d'Empúries, ara forma part de la Marinada, de Badalona, mentre continua estudiant a l'Escola Superior de Música de Catalunya. A Timón li interessen molt les bandes sonores i, de fet, les seves composicions per a cobla són molt cinematogràfiques. El 2003 va guanyar el concurs de composició Ceret-Banyoles amb una sardana titulada *5445 d.C.*, un tema i un títol en la línia del seu admirat John Williams (*Star Wars*) i que



A dalt, la Cobla Contemporània. A baix, Marc Timón —esquerra— i Guillamino. / CASSÚ / BANKROBBER.

també és una rèplica irònica als sardanistes que l'han titllat de «futurista». Timón tampoc vol supeditar la seva música al ball, un element que, segons ell, «no ha evolucionat prou, com sí ha passat, per exemple, amb el tango».

Marc Timón creu que una de les poques vies de

difusió per als joves compositors són els concursos, tot i que, com remarca Serratà, generalment no comporten ni l'edició de partitures per enviar a les cobles ni la publicació d'un disc.

Un concurs atípic és el de Blanes, adreçat només a autors que tinguin un

màxim de 25 anys, que també té una categoria per a menors de 18 anys. Convocat des de fa 8 anys per la colla sardanista Sa Palomera i la banda i cobla del col·legi Santa Maria, aquest concurs va néixer per «donar un incentiu als joves autors, ja que els concursos de composició acos-

tumen a premiar autors consagrats», diu Quim Rutllant, coordinador de Sa Palomera, presentador de *Mans* (Catalunya Ràdio) i guionista de *Nydia* (canal 33), segons el qual «el món de la sardana està començant a acceptar molt millor la música per a cobla no sardanista».

## El «greatest hits» històric de la sardana, segons Guillamino

● Pau Guillamet és un jove músic barceloní d'arrels empordaneses que acaba de publicar el seu segon disc, *Somnis de llop* (Bankrobber), sota el seu àlies artístic: Guillamino. D'una adolescència *hardcore*, Guillamino ha anat evolucionant cap a un ampli marc d'influències, on hi ha lloc per al *hip-hop*, el *dub*, el *reggae*, el flamenc i l'electrònica en un sentit ampli i versàtil. A *Somnis de llop*, també hi ha un tema titulat *El mal moment a Eivissa*, que publicitàriament s'ha venut com a peça inaugural d'un nou subgènere: la sardana *house*. «Evidentment, no crec que tingui futur com a gènere ni és el que pretenia. Jo ho veig més com una nova via d'exploració i crec que cadascú hi pot fer aportacions des de la seva pròpia posició. La sardana és un llegat interessant que no ha de caure en l'oblit.»

Guillamino, que també ha fet una sardana *hip-hop*, té antecedents familiars: el seu besavi, Joan Lloveras i Martinell, era trompetista i havia tocat en diverses cobles: «Jo encara el vaig conèixer, quan era molt petit. En tot cas, a través d'ell sempre he vist la sardana com una cosa propera, encara que no en sigui un gran conxeador. Ultimament, però, m'estic documentant i vaig a alguna conferència sobre el tema, perquè tinc un projecte en perspectiva...»

Guillamino es refereix a un projecte discogràfic de revisió i posada al dia de la sardana, en què vol implicar altres músics de rock i electrònica: «Serà una espècie de *greatest hits* de la sardana en clau històrica i amb l'assessorament d'especialistes. És un projecte que ja tinc registrat i que, de moment, no puc tirar endavant perquè em falta finançament.» Si algú hi està interessat: guillamino@bankrobber.net.